

Sygn. akt IV P 61/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Karol Kwiatkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Magda Warakomska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2022 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P.

o zapłatę wynagrodzenia za pracę

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanej (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P. kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Karol Kwiatkowski

Sygn. akt IV P 61/21

UZASADNIENIE

Powód A. K. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej (...) sp. z o.o. w P. domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 15.363,14 zł. tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za pracę wraz z odsetkami za opóźnienie.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w okresie od 2020-03-20 do 2020-05-31 przepracował 73 dni w pozwanej spółce i z tego tytułu powinien otrzymać co najmniej 6.290,00 zł (za 13 dni przepracowanych w marcu 2020 r. (2600 zł/31)* 13=1090 zł, za kwiecień 2020 r. 2600 zł i za maj 2020 r. 2600 zł). Ponadto od 20.03.2020 r. do 31.05.2020 r., jak wskazał, przebywał w zagranicznej podróży służbowej do Unii Europejskiej jako kierowca międzynarodowego transportu towarowego na zlecenie polskiej firmy i zgodnie z wysokością diety zagranicznej z tytułu podróży służbowej w 2020 r. przewidzianej przez R. RP powinien był otrzymać co najmniej 40 euro dziennie, tj. za 73 dni 2.920,00 euro jako dietę z tytułu podróży służbowej, co na dzień 31.05.2020 r. wynosi 12.964,8 zł (4,44 zł za euro*2920). Razem za okres zatrudnienia pracodawca przelał mu 1.132,81 EUR (stan na 31.05.2020 = 5029,67 zł). Zatem, w okresie zatrudnienia w (...) SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, od 20.03.2020 r. do 31.05.2020 r. nie wypłacono mu wynagrodzenia w wysokości 14.225,13 zł = ((...),8 zł+6290 zł) - 5029,67 zł. Zdaniem powoda, pozwany

pracodawca powinien rozliczyć się z nim najpóźniej do dnia 10.06.2020r. Za okres opóźnienia po tej dacie należą się, zdaniem powoda, odsetki ustawowe które na datę wniesienia pozwu wynoszą ok. 1.138,00 zł.

Pozwana (...) sp. z o.o. w P. w odpowiedzi na pozew domagała się oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana przyznała, iż powód pracował u niej na podstawie umowy o pracę od dnia 24 marca 2021 r. do dnia 1 czerwca 2021 r. na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego. Powód otrzymał należne wynagrodzenie z tytułu świadczenia pracy na rzecz pozwanego. Świadczenie pracy powoda było przedmiotem kontroli Państwowej Inspekcji Pracy, której wyniki zostały przedstawione w Protokole kontroli z dnia 22 listopada 2021 r. Z treści ww. protokołu wyraźnie wynika, że z tytułu świadczonej pracy powód otrzymał należne mu wynagrodzenie. Jedyną nieprawidłowość polegała na błędnym wliczeniu do wynagrodzenia zasadniczego powoda, wynagrodzenie za czas dyżuru, co spowodowało zaniżenie należnego wynagrodzenia powoda o kwotę 150 zł. brutto miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

A. K. pozostawał zatrudniony w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od 24.03.2020 r. do 21.06.2020r. na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem w wysokości: 2.750,00 zł brutto, w tym: 2.450,00 zł wynagrodzenia zasadniczego, 150,00 zł ryczałtu za dyżur, 100,00 zł ryczałtu za godziny nadliczbowe i 50,00 zł ryczałtu za pracę w porze nocnej. A. K. został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego od dnia 24.03.2020 r. (zgłoszenie wysłano w dniu 25.03.2020r.) oraz wyrejestrowany z ubezpieczenia od dnia 01.06.2020 r. Posiada kartę pobytu nr (...) wydaną przez władze litewskie, z datą ważności do dnia 30.12.2021 r. oraz legitymuje się paszportem wydanym przez władze Białorusi nr (...) ważnym do dnia 07.02.2024 r. Pracodawca zarejestrował w PUP S. oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi w okresie 24.03 - 21.06.2020 r., zgodnie z którym A. K. miał wykonywać pracę na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem nie niższym niż 2.600,00 zł brutto. Zawarty pomiędzy stronami stosunek pracy ustał w dniu 01.06.2020 r. na mocy porozumienia stron. Pracodawca wystawił A. K. świadectwo pracy. W wydanym świadectwie pracy wskazano tryb ustania stosunku pracy oraz podstawę prawną.

Z danych z karty kierowcy wynika, że w marcu 2020r. A. K. pracował przez 46 godzin i 22 minuty, w tym 45 godzin i 12 minut jazdy i 1 godzina 10 minut innej pracy. W kwietniu 2020 r. A. K. pracował przez 134 godziny i 59 minut w tym 132 godziny i 1 minuta jazdy oraz 2 godziny i 58 minut innej pracy. W maju 2020 r. powód pracował z kolei przez 151 godzin i 9 minut, w tym: 146 godzin i 6 minut jazdy oraz 5 godzin i 3 minuty innej pracy.

Zgodnie z listą płac z marca 2020 r., naliczono A. K. wynagrodzenie w łącznej wysokości 750,64 zł brutto - 623,83 zł netto, za kwiecień 2020r. naliczenie w wysokości 2.750,00 zł brutto - 2.026,40 zł netto, za maj 2020r. naliczenie w wysokości 2.750,00 zł brutto - 2.026,40 zł netto i za czerwiec 2020r. 1.044,16 zł brutto - 735,92 zł netto - co zgodnie z listą wynagrodzeń za czerwiec 2020 r. stanowi naliczony ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Rozliczenie podróży służbowych A. K. z okresu 23.03. - 31.05.2020r. opiewa z kolei na łączną kwotę 9.153,20 zł (2.056,76 euro), w tym diety (10 euro za dzień) i ryczałty za noclegi (20 euro za nocleg). Powodowi wypłacono w gotówce z kasy 4 euro 45 centów w dniu 01.06.2020r. oraz dokonano przelewów: przelew z dnia 23.03.2020r. na kwotę 200,00 euro, przelew z dnia 04.05.2020r. na kwotę 200,00 euro, przelew z dnia 03.06.2020r. na kwotę 1.527,31 euro, przelew z dnia 08.05.2020r. na kwotę 445,32 euro tytułem wynagrodzenia za pracę, przelew z dnia 03.06.2020r. na kwotę 629,20 euro z tytułem wynagrodzenia za pracę, przelew z dnia 02.04.2020r. na kwotę 150,00 euro, przelew z dnia 14.04.2020r. na kwotę 137,50 euro tytułem wynagrodzenia za pracę.

/dowód: umowy o pracę k. 8-16, dokumenty CMR k. 17-38, 169-179, wydruk z historii rachunku bankowego k. 39-58, płyta CD k. 59-koperta, kopia dokumentacji pokontrolnej PIP k. 69-133, 180-183, kopia akt osobowych k. 143-157, listy płac k. 158-168, potwierdzenie przelewów k. 195-199, ewidencja czasu pracy k. 200-205/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Powód A. K. nie wykazał w toku postępowania, iż pozwany pracodawca pozostawał w zwłoce z wypłatą należnych mu świadczeń z tytułu zatrudnienia.

Zgodnie z art. 80 kp, wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią.

Jak wynika z dowodów przeprowadzonych w sprawie, strony przedmiotowej umowy o pracę umówiły się, że z tytułu zatrudnienia powód otrzyma wynagrodzenie miesięczne w kwocie brutto 2.750,00 zł brutto, w tym: 2.450,00 zł wynagrodzenia zasadniczego, 150,00 zł ryczałtu za dyżur, 100,00 zł ryczałtu za godziny nadliczbowe i 50,00 zł ryczałtu za pracę w porze nocnej.

Zgodnie z listą płac z marca 2020 r., naliczono A. K. wynagrodzenie w łącznej wysokości 750,64 zł brutto - 623,83 zł netto, za kwiecień 2020r. naliczenie w wysokości 2.750,00 zł brutto - 2.026,40 zł netto, za maj 2020r. naliczenie w wysokości 2.750,00 zł brutto - 2.026,40 zł netto i za czerwiec 2020r. 1.044,16 zł brutto - 735,92 zł netto - co zgodnie z listą wynagrodzeń za czerwiec 2020 r. stanowi naliczony ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Rozliczenie podróży służbowych A. K. z okresu 23.03. - 31.05.2020r. opiewa z kolei na łączną kwotę 9.153,20 zł (2.056,76 euro), w tym diety (10 euro za dzień) i ryczałty za noclegi (20 euro za nocleg). Powodowi wypłacono w gotówce z kasy 4 euro 45 centów w dniu 01.06.2020r. oraz dokonano przelewów: przelew z dnia 23.03.2020r. na kwotę 200,00 euro, przelew z dnia 04.05.2020r. na kwotę 200,00 euro, przelew z dnia 03.06.2020r. na kwotę 1.527,31 euro, przelew z dnia 08.05.2020r. na kwotę 445,32 euro tytułem wynagrodzenia za pracę, przelew z dnia 03.06.2020r. na kwotę 629,20 euro z tytułem wynagrodzenia za pracę, przelew z dnia 02.04.2020r. na kwotę 150,00 euro, przelew z dnia 14.04.2020r. na kwotę 137,50 euro tytułem wynagrodzenia za pracę.

Uwzględniając zatem rozliczenie podróży służbowych na kwotę 9.153,20 zł. i wynagrodzenie za pracę w kwocie 5.412,55 zł. netto – w okresie zatrudnienia pozwany pracodawca był zobowiązany wypłacić powodowi łącznie kwotę 14.565,75 zł. Ze złożonych dokumentów rozliczeniowych wynika natomiast, iż powodowi pracodawca przekazał łącznie kwotę 14.642,88 zł. (uwzględniając średnie kursy euro NBP z dat wypłaty/przelewu).

Wypłacone powodowi kwoty odpowiadają zatem kwotom naliczonym – co potwierdzają również wnioski kontrolne Państwowej Inspekcji Pracy.

Ciężar dowodu na potwierdzenie swoich twierdzeń spoczywał zatem na powodzie.

Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Nie jest rzeczą sądu wyszukiwanie dowodów w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron, a dopuszczenie dowodu z urzędu jest dobrowolne i nie może naruszać zasady bezstronności. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu lub też zaoferowania dowodów nie pozwalających poczynić kategorię ustaleń lub budzących istotne wątpliwości obciążają stronę. Wnioski takie wynikają wprost z wyroku SA w Gdańsku z dnia 10.02.2017r. III AUa 987/16.

Również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4.06.2013r. w sprawie II PK 39/13 wskazał, iż kontradiktoryjność procesu cywilnego, a w takim trybie rozpoznawane są sprawy z zakresu prawa pracy, wymaga, by strony wskazywały dowody w celu wykazania swoich twierdzeń. Bierność strony w tym zakresie nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu. Z art. 232 KPC wynika obowiązek stron wskazywania dowodów potrzebnych do rozstrzygnięcia sprawy, sąd zaś jest wyjątkowo uprawniony jest do dopuszczenia innych, niewskazanych przez strony dowodów, według własnej oceny, czy zebrany w sprawie materiał dowodowy jest dostateczny do rozstrzygnięcia. Działanie sądu z urzędu i prowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę, po uchyleniu art. 3 § 2 KPC, jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach oraz musi wypływać z opartego na

zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia. Okoliczność działania w procesie przez stronę bez pełnomocnika nie wystarcza do stwierdzenia, że zaszła taka wyjątkowa sytuacja.

Powód jako strona dochodząca roszczenia winien zatem wskazać na okoliczności faktyczne z nim związane w taki sposób, aby możliwa była ocena jego zasadności, zaś zaniechania w tym zakresie muszą prowadzić do oceny, iż powód obowiązkowi temu nie sprostał. To strona powodowa w pierwszej kolejności określa zakres okoliczności faktycznych, które podlegać będą badaniu w procesie, stosownie do stanowiska zajętego przez stronę pozwaną.

Całokształt złożonej w sprawie dokumentacji rozliczeniowej i zweryfikowanej pozytywnie wskazuje natomiast na całkowite i prawidłowe rozliczenie się pomiędzy stronami niniejszego procesu.

Powództwo zgodnie z żądaniami powoda nie zostało zatem udowodnione wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 KC w zw. z art. 300 KP.

Dlatego też powództwo A. K. zostało oddalone w całości jako nieudowodnione, na podstawie art. 80 kp – a contrario (pkt I sentencji wyroku).

Na marginesie niniejszej sprawy Sąd wskazuje, iż Państwowa Inspekcja Pracy nieprawidłowo, w ocenie Sądu, stoi na stanowisku - że do wynagrodzenia powoda wynikającego z zarejestrowanego oświadczenia bezprawnie włączono wynagrodzenie za czas dyżuru, co spowodowało zaniżenie wynagrodzenia o 150,00 zł brutto miesięcznie (por. protokół kontroli z wystąpieniem k. 70-74).

Jak bowiem wynika z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 10.10.2022r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (t.j. Dz.U. z 2020r. po. 2207 ze zm.), wysokość wynagrodzenia pracownika zatrudnionego w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy nie może być niższa od wysokości minimalnego wynagrodzenia. Z kolei w myśl art. 6 ust. 4 tej ustawy, do obliczenia wysokości wynagrodzenia pracownika przyjmuje się przysługujące pracownikowi składniki wynagrodzenia i inne świadczenia wynikające ze stosunku pracy, zaliczone według zasad statystyki zatrudnienia i wynagrodzeń określonych przez Główny Urząd Statystyczny do wynagrodzeń osobowych. Stosownie jednak do art. 6 ust. 5 ustawy, przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia pracownika nie uwzględnia się: nagrody jubileuszowej, odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatku do wynagrodzenia za pracę w porze nocnej oraz dodatku za staż pracy. W związku z powyższym, należy zgodzić się ze stanowiskiem pozwanej, iż zaliczka na poczet dyżurów pracownika - jako składnik wynagrodzenia niewymieniony w art. 6 ust. 5 cyt. Ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę - powinna być brana pod uwagę przy kalkulacji, czy płaca zasadnicza pracownika osiąga poziom minimalnego wynagrodzenia za pracę. W konsekwencji - w ocenie Sądu - wynagrodzenie wypłacone powodowi nie było zaniżone.

Wobec oddalenia w całości żądania powoda Sąd na podstawie art. 98§1, §1¹, §3 kpc, art. 99 kpc i § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z §2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.) zasądził od powoda A. K. na rzecz pozwanej (...) sp. z o.o. w P. kwotę 2.700,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – pkt II sentencji wyroku.

sędzia Karol Kwiatkowski